ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32-02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28-52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 13ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3881

ΚΥΡΙΑΚΗ
16
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1964
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΠΟΥ ΦΕΥΓΕΙ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ...

Μὲ ἐσταμάτησε χθές, μεταβαίνοντα ἐκ τῆς οἰκίας μου εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, φίλος ἔμπορος τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος. Καὶ μοῦ εἶπεν, ὅτι ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἐξομολογήσεως, διότι «κάτι συνέβαινε στὸ σπίτι του»...

«Γνωρίζεις — εἶπεν — ὅτι ἀνήκω εἰς τὴν ΕΡΕ. Καὶ ἀπὸ ἀντίληψιν ἰδεολογικήν. Καὶ ἀπὸ προσωπικὴν πρὸς ἕνα τῶν ὑποψηφίων της ὑποχρέωσιν. Καὶ εἶμαι ταραγμένος, διότι μόνον σήμερα ἔμαθα, ὅτι τὰ παιδιά μου, ἂν καὶ τοὺς εἶχα κάμει αὐστηρὰς συστάσεις, πρὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς 3ης Νοεμβρίου, δὲν μὲ ἄκουσαν... Ἐψήφισαν τὸ Κέντρον. Καὶ μοῦ τὸ ἀπεκάλυψαν σήμερα. Μοῦ εἶπαν, ὅτι καὶ πάλι θὰ ψηφίσουν τὸ Κέντρον. Τώρα δὲν τοὺς νοιάζει νὰ μοῦ τὸ ποῦν φανερά, διότι τὸ δίκιο εἶναι μὲ τὸ μέρος των καὶ πρέπει νὰ τὸ καταλάβω...».

«Ὥστε, εἶσαι ταραγμένος ἐπειδὴ τὰ παιδιὰ δὲν ὑπακούουν τὸν πατέρα; Νομίζω, ὅτι ἡ ἐντολὴ τ ί μ α τ ὸ ν π α τ έ ρ α σ ο υ δὲν φθάνει μέχρι τῶν πολιτικῶν φρονημάτων. Ἔτσι δὲν εἶναι;»

«Πράγματι, ἔτσι εἶναι. Καὶ γνωρίζω ἀκόμη, ὅτι γιὰ τὰ σ ύ γ χ ρ ο ν α παιδιὰ χρειάζονται καὶ σ ύ γ χ ρ ο ν ο ι πατέρες. Νὰ τὰ νιώθουν. Δὲν εἶναι παλαιὰ ἐποχή. Αἴφνης, δὲν μποροῦμε σήμερα νὰ παρουσιάσωμε στὴν κόρη μας τὸν γαμπρὸ ἕτοιμο καὶ νὰ τῆς ποῦμε α ὐ τ ὸ ς εἶ ν α ι. Ἀκόμη καὶ τὰ κορίτσια μας ψηφίζουν...».

«Τότε, ἀφοῦ ἔχεις πλήρη κατανόησιν, εἰς τί ὀφείλεται ἡ ταραχή σου;»

«Ἀπὸ τὰ λόγια τους, ποὺ μοῦ εἶπαν νὰ δικαιολογηθοῦν διὰ τὴν παρακοήν... Μοῦ εἶπαν κάτι λόγια, ποὺ μὲ ἐκλόνισαν ... Δὲν εἶδες, πατέρα — μοῦ εἶπαν — ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, μέσα σὲ τόσο λίγες ἡμέρες, ἔλαβε τόσο πολλὰ καὶ τόσο σπουδαῖα μέτρα; Καὶ τί εἶπαν οἱ ἄλλοι; Ὅτι αὐτοὶ εἶχαν μαζέψει τὰ λεφτά. Ναί, ἀλλὰ δὲν τὰ ἔδιναν ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε, διὰ νὰ βελτιωθῇ ἡ θέσις τοῦ λαοῦ. Ὁ Παπανδρέου ἐζητοῦσε νὰ δίδουν σύνταξιν εἰς τοὺς γέροντας ἀγρότας. Τοῦ εἶπαν, αὐτὸ δὲν γίνεται, εἶναι δημαγωγία. Τελικῶς, ἡ πίεσις τοῦ κόσμου τοὺς ἀνάγκασε νὰ ψηφίσουν τὴν σύνταξιν. Ἔβαλαν ὅμως εἰσφορὰν στοὺς συφοριασμένους τοὺς χωρικούς. Τώρα, ὁ Παπανδρέου τοὺς ἀπήλλαξε. Διὰ τ' ἀγροτικὰ χρέη τί ἔλεγαν; Ὅτι δὲν πρέπει νὰ ρυθμισθοῦν, διότι θὰ ἦτο ἀδικία ἔναντι ἐκείνων ποὺ ἐπλήρωναν κανονικὰ τὰ δάνειά τους, ἐνῶ ἄλλοι τὰ ἐχρησιμοποιοῦσαν γιὰ ραδιόφωνα καὶ γλέντια. Καὶ θὰ ἦταν ἔγκλημα, προδοσία νὰ γίνῃ ἡ ρύθμισις τῶν καθυστερουμένων δανείων. Καὶ ὅταν τὴν ἔκαμε ὁ Παπανδρέου, τί εἶπαν; Ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ ρύθμισις τῶν χρεῶν μέχρι τὴν 31 Δεκεμβρίου 1962, ἀλλὰ πρέπει νὰ φθάσῃ μέχρι τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1963... Καὶ διὰ τὴν Παιδείαν, τί ἔγινε; Θυμᾶσαι, ποὺ ἐζητοῦσαν οἱ φοιτηταὶ π ρ ο ί κ α διὰ τὴν Παιδείαν 15% τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ὁ «κακὸς θεῖος», ὁ ὑπουργὸς Παιδείας ἔλεγε δὲν γίνεται, τοὺς διέλυε ἡ ἀστυνομία. Τώρα ποὺ ἔκαμε ὁ Παπανδρέου τὴν δωρεὰν Παιδείαν, εἶπαν: ἄ, αὐτό; Θὰ τὸ κάναμε καὶ μεῖς, τὸ εἴχαμε στὰ ὑ π' ὄ ψ ι ν... Τώρα, πολὺς κόσμος θὰ ὠφεληθῇ, διότι θὰ σπουδάσῃ ὅσο τραβάει ἡ κλίσις του. Καὶ ἐμεῖς θὰ εἴχαμε πάει στὸ πανεπιστήμιο, ἂν ἦταν δωρεὰν καὶ μάλιστα ἂν εἶχε γίνει πιὸ νωρὶς στὴν Πάτρα. Δὲν θὰ τὸ ἤθελες, πατέρα;».

»Καὶ σὲ ἐρωτοῦμε: Θὰ ἄλλαζε τίποτε στὸν τόπο, ἂν εἶχε βγῆ καὶ στὰς 3 Νοεμβρίου τὸ ἴδιο κόμμα; Ἢ θὰ ἔλεγε, αὐτοὶ οἱ Ἕλμα, οὔτε νὰ προσέχετε τὸν Ἄνθρωπο... Καὶ ξέρεις κάτι ἄλλο; ἠνες ἀντέχουν. Βάλτε τους φόρους καὶ μὴν κάνετε ἔργα χρήσιμα; Ἂν δὲν ἐπηγαίναμε καὶ ἐμεῖς, μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες χιλιάδες τῶν ψηφοφόρων, νὰ κάμωμε τὴν Ἕνωσιν Κέντρου πρῶτον κόμμα καὶ τὸν Γεώργιον Παπανδρέου πρωθυπουργόν, θὰ ἀπεφάσιζε ποτὲ ὁ γυιός του Ἀνδρέας, νὰ μείνῃ στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ προσφέρῃ τὰ φῶτα του, γιὰ νὰ φτιάσωμε μιὰ νέα καλύτερη Ἑλλάδα, αὔριο;

»Τί σημασία μπορεῖ νὰ ἔχῃ ὁ ἐρχομὸς τοῦ καθηγητοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου εἰς τὴν πολιτική, τὸ καταλαβαίνεις ἐσύ, πατέρα, καλύτερα ἀπὸ ἐμᾶς. Δὲν μᾶς ἔλεγες, ὅτι βάζουν δικηγόρους στὸ ὑπουργεῖον Ἐμπορίου καὶ Οἰκονομικῶν, μηχανικοὺς στὸ ὑπουργεῖον Παιδείας, ναυπηγοὺς στὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, γεωπόνους στὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν; Ὁ ἐρχομὸς τοῦ καθηγητοῦ Παπανδρέου θὰ εἶναι τὸ σύνθημα καὶ γιὰ ἄλλες προσωπικότητες, νὰ γυρίσουν στὴν πατρίδα μας, νὰ βοηθήσουν ὡς εἰδικοὶ ἐπιστήμονες, νὰ γίνῃ ἡ Ἑλλάδα μας Εὐρώπη ἀληθινή. Νὰ γίνῃ ἡ ζωὴ καλύτερη γιὰ ὅλους... Δὲν κάνεις αὐτὸ τὸ ὄνειρο γιὰ μᾶς, πατέρα; Ἔ λοιπόν, ἡ Ἕνωσις Κέντρου καὶ ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου μᾶς τὸ ὑπόσχονται καὶ θὰ τὸ δημιουργήσουν γιὰ μᾶς, τους νέους... Πῶς νὰ μὴ πᾶμε κοντά τους; Ἔλα καὶ σύ, πατέρα, κοντά μας...».

«Καὶ σὺ τί ἀπήντησες;».

«Στὴν ἀρχὴ τοὺς μίλησα γιὰ τὶς ὑποχρεώσεις μας πρὸς τὸν ὑποψήφιο τῆς ΕΡΕ, ποὺ τὶς ξέρουν... Μοῦ εἶπαν, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς ἰσοβίως ψήφου ὑποτελής, ὅταν μάλιστα ὑπάρχουν σοβαροὶ λόγοι ἀλλαγῆς. Μοῦ μίλησαν γιὰ τὶς δικές μου ὑποχρεώσεις ἀπέναντί των, τῶν παιδιῶν καὶ τοῦ μέλλοντος των, τοῦ μέλλοντος τῆς πόλεως, τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος μας, ποὺ εἶναι ὑποχρεώσεις βαρύτεραι καὶ ἱερώτεραι... Ἤμουν πολὺ ταραγμένος διότι, ὁμολογῶ, μὲ ἐπείραζε κάπως, νὰ μοῦ λένε κατάμουτρα πῶς δὲν μὲ ἀκοῦνε... Στὸ τέλος, ὅμως...».

«Στὸ τέλος, τί;»

«Τοὺς εἶπα, ὅτι ἔχουν δίκιο, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ τοὺς ἀκολουθήσω. Θὰ μείνω ἐκεῖ ποὺ εἶμαι... Εἴμεθα ὁ κόσμος ποὺ φεύγει... Αὐτοὶ νὰ προχωρήσουν μπροστά. Εἶναι ὁ κόσμος ποὺ ἔρχεται... Ἦταν γιὰ μένα ἕνα πλῆγμα, νὰ ξέρω ὅτι στὸ σπίτι μας ὑπάρχει ἀπόστασις μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν παιδιῶν μου, ἔστω καὶ στὰ πολιτικά... Ὅμως, τοὺς ἔδωσα τὴν εὐχή μου...».

«Μά, τότε, δὲν καταλαβαίνω τί λόγον εἶχε αὐτή σου ἡ ἐξομολόγησις πρὸς ἐμένα. Τί θέλεις ἀπὸ μένα πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα;».

«Αὐτό: Τὰ παιδιά μου, εἶμαι βέβαιος, ὅτι κάνουν καλά, ποὺ δὲν ἀκολουθοῦν ἐμένα καὶ βαδίζουν πρὸς τὸ μέλλον. Ἀλλά, ἐγώ, κάνω καλὰ ποὺ δὲν ἀκολουθῶ τὰ παιδιά μου σ' αὐτὴ τὴν πορεία γιὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς αὔριον;».

«Θὰ σοῦ ἀπαντήσω εἰλικρινῶς: Δὲν μπορεῖς νὰ κάμης διαφορετικά, ἂν πράγματι δ ὲ ν μ π ο ρ ε ῖ ς. Ἀλλά, γιατὶ νὰ μὴν ἐπιθυμήσης καὶ νὰ μὴν εὕρῃς τὴν δύναμι; Ἀφοῦ βλέπεις καθαρὰ τὸ ὅραμα τῆς αὐριανῆς Ἑλλάδος, στὴν ὁποίαν θὰ ζήσουν τὰ παιδιά μας καλύτερες ἡμέρες, γιατὶ νὰ μὴν ἔλθῃ καὶ σὺ κοντὰ στὴν ἑλληνικὴ νεότητα, κοντὰ στὴν ἐλπίδα, κοντὰ στὴ δημιουργία; Ἔλα λοιπὸν καὶ σύ νὰ δώσῃς καὶ χαρὰ στὰ παιδιά σου καὶ δροσιὰ στὴν ψυχή σου! Ἔλα καὶ σὺ μὲ τὴν ψῆφο σου νὰ χτίσωμε τὸ λαμπρὸ οἰκοδόμημα, ποὺ ἀστράφτει τόσο ὄμορφα στὰ μάτια καὶ τῶν παιδιῶν σου καὶ ὅλων τῶν προοδευτικῶν Ἑλλήνων: Ἄφησε τὸν κόσμο ποὺ φεύγει καὶ βάδισε μὲ τοὺς ζωντανούς!...».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Θέρος 1961: Ὁ κ. Καραμανλῆς ἀντέδρα, ἐνῶ ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου εἰργάζετο

Τί προκύπτει ἀπὸ ἔγγραφον τοῦ διευθυντοῦ Υ.Π.Α.Π. κ. Γ. ΚΑΡΡΑ

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν τῇ πόλει μας ἑδρευούσης Ὑπηρεσίας Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως Πελοποννήσου (ΥΠΑΠ) καὶ ὑπαγομένης εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ κ. Α. Γ. Καρρᾶς μᾶς ἀπηύθυνε χθὲς μακροσκελὲς ἔγγραφον, περιέχον πληροφορίας καὶ διευκρινίσεις περὶ τοῦ Π α ν ε π ι σ τ η μ ί ο υ Π α τ ρ ῶ ν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέρετο ἡ πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος μας συνέντευξις τοῦ κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα σχόλια τῆς «Πελοποννήσου» καὶ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ ἐγγράφου τούτου — τὸ ὁποῖον δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀκέραιον — διεπομένου ἀπὸ αὐστηρὸν ὑπηρεσιακὸν πνεῦμα, προκύπτει ὅτι ΤΟ ΘΕΡΟΣ ΤΟΥ 1961 ὁ τότε πρόεδρος κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς ἦτο ΕΝΑΝΤΙΟΝ τῆς ἱδρύσεως ΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ἀνωτάτης σχολῆς ἐν Πάτραις.

Ἐπίσης ἐπιβεβαιοῦται, ὅτι μεταξὺ τῆς ΥΠΑΠ καὶ τῶν ἐφημερίδων τῶν Πατρῶν εἶχε ἀρχῆθεν συναφθῆ «συμφωνία κυρίων» πρὸς ἐπίβολὴν εἰς τὸν Τύπον «σιγῆς ἀσφαλείας» διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ νέου Πανεπιστημίου ἐν Πάτραις, διὰ ν' ἀποφευχθῆ «ἡ τρῶσις τοῦ εὐγενοῦς φιλοτίμου τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων». Περὶ τοῦ δυναμισμοῦ τοῦ «φιλοτίμου» αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ ὧν ὡμιλήσαμεν «περιφερειακῶν βαρωνειῶν» εἰς τὴν ΕΡΕ, μαρτυρεῖ, κατὰ τρόπον μὴ ἐπιδεχόμενον ἀμφισβήτησιν, τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνῶ τὸν Ὀκτώβριον 1963 ἐδόθη ὑπόσχεσις ὅτι ΕΔΩ θὰ γίνῃ τὸ νέον Πανεπιστήμιον, ἤδη τοῦτο προσφέρεται ὁλόκληρον εἰς Ἰωάννινα ἀπὸ τὴν ΕΡΕ.

Ἐπίσης ἐπιβεβαιοῦται ὅτι ὁ καθηγητὴς κ. Παπανδρέου ὑπῆρξεν «σιωπηρὸς καὶ εὐγενὴς συνεργάτης κάθε δημιουργικῆς προσπαθείας καὶ πρωτεργάτης εἰς πλείστας ὅσας προσπαθείας». Οὕτω ἐξηγεῖται πῶς ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε. Κ. ἐξήγγειλε πρῶτος τὴν ἵδρυσιν Πανεπιστημίου εἰς Πάτρας (γνωρίζων τὴν σχετικὴν ἐργασίαν τοῦ υἱοῦ του). Καὶ ἐξηγεῖται διατὶ περαιτέρω ἐτηρήθη πλήρης μυστικότης, ὥστε νὰ χαρακτηρισθῆ «ἀπόρρητος» ὁ διορισμὸς τοῦ ὡς προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιλογῆς τοῦ χώρου.

Ὅλα αὐτὰ ΠΕΙΘΟΥΝ ὅτι μὲ κυβέρνησιν Ἑνώσεως Κέντρου καὶ μὲ τὸν ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ἀρχηγοῦ της καὶ πατρός του, ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ θὰ γίνῃ συντόμως ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ, διὰ ν' ἀνοίξῃ εὐρύτατον μέλλον εἰς τὴν πόλιν μας.

Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως Πελοποννήσου, ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν «ΗΜΕΡΑΝ» καὶ τὴν «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ», ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν θέματι:

Καθ' ὅτι ἀφορᾷ τὸν ὑπογράφοντα θὰ ἀπετέλει ἀνανδρον πρᾶξιν καὶ φαρισαϊκὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ὑπηρεσιακῆς του ἰδιότητος ἐάν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς προεκλογικῆς περιόδου, ἐτήρει σιγὴν ὡς πρὸς τὰ γραφέντα εἰς τὰς ἐγκρίτους ὑμῶν ἐφημερίδας, εἰδικῶς καθ' ὅτι ἀφορᾷ τὴν συμβολὴν καὶ δημιουργικὴν πρωτοβουλίαν τρίτων.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸ τέλος τοῦ θέρους τοῦ 1961, ἱκανὸν χρόνον πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐνταῦθα τῆς Ὑπηρεσίας Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως Πελοποννήσου, ὁ ὑπογράφων ἐπεσκέφθη ὑπηρεσιακῶς τὸν τότε ἀντιπρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, ἐξοχώτατον κ. Π. Κανελλόπουλον καὶ ἀνέψερεν εἰς αὐτὸν τὰς πιθανότητας δημιουργίας κλίματος προσπαθείας ἀναπτύξεως εἰς τὴν ὑπὸ μελέτην περιοχὴν τῆς Πελοποννήσου καὶ Δυτικῆς Ἑλλάδος. Σὺν τοῖς ἄλλοις συνεζητήθη ἡ ἵμφασις ἥτις ἠδύνατο νὰ δοθῇ εἰς τὴν καθ' ὅλου προσπάθειαν διὰ τῆς δημιουργίας ἱδρύματος Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν.

Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος κατέστησε γνωστὸν εἰς τὸν γράφοντα ὅτι ἀπόφασις τοῦ τότε προέδρου τῆς κυβερνήσεως ἦτο μᾶλλον ἡ ἀποκέντρωσις τῆς ὑφισταμένης ὑποδομῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν παρὰ ἡ δημιουργία νέων Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὁ κ. Κανελλόπουλος συνεφώνησε μὲ τὴν ὑπηρεσιακὴν ἄποψιν ὅτι τοιαύτη «μετακόμισις» καὶ «μεταφύτευσις» ὑφισταμένων ἱδρυμάτων οὔτε εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητός των θὰ συνετέλει, κατὰ συνέπειαν, δέ, οὔτε καὶ εἰς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ περιεχομένου τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας θὰ συνέβαλεν.

Ἀποστελεῖ ἐπίσης γεγονὸς ὅτι ὁ τότε ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως συνετάχθη ἐπίσης μὲ τὴν ἄποψιν ὅτι βεβιασμένη καὶ ἀμελέτητος ἐνέργεια θὰ ἦτο ξένη πρὸς τήν, τὸ πρῶτον ἐπιχειρουμένην ἐν τῇ χώρᾳ μας, προσπάθειαν ἐκπονήσεως θεμελιωμένου προγράμματος περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

Τῷ ὄντι ἐνεῖχεν ἐλπίδας καὶ βεβαιότητα διὰ τὸ μέλλον ἡ ἀπόφασις Ἕλληνος πολιτικοῦ ἀνδρὸς νὰ ἀποστῇ ὀβιασμένης προεκλογικῆς ἐνεργείας, καὶ ἦτο ἔτος ἐκλογῶν τότε, ἥτις μεγάλα ἄμεσα προσωπικὰ πολιτικὰ ὀφέλη ἠδύνατο νὰ εἶχε, ἀλλὰ ταυτοχρόνως θὰ ἔθετε διὰ μίαν εὐσέτι φορὰν εἰς τὸ περιθώριον τὴν προσπάθειαν ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ δὴ εἰς στιγμὴν ὅπου αὕτη ἔδει νὰ ταυτισθῇ, ἀπολύτως μὲ τὴν καθ' ὅλου προσπάθειαν ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

Μετὰ πάσης σεμνότητος καὶ σεβασμοῦ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀπετέλει θέσιν δημοσίου ἀνδρὸς ἡ στάσις τοῦ τότε ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἐξ ἧς ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἀνατεθέντος λειτουργήματός του οὐδέποτε ἀπέστη καὶ τοῦτο ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, ἐν ὄψει τῶν ὑφισταμένων ἀκαδημαϊκῶν συμφερόντων τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς μικροπολιτικῆς.

Εἶναι ἐξ ἴσου ἱστορικὴ ἀλήθεια τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ πενταετίας ὁ καθηγητὴς κ. Α. Παπανδρέου ἀνέκοψεν ἀνεγνωρισμένην ἐπιστημονικὴν σταδιοδρομίαν διεθνοῦς προβολῆς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς διὰ νὰ ρίψῃ τὸ ἐπιστημονικόν του κῦρος εἰς τὸν στίβον τῆς προσπαθείας ἀναδημιουργίας καὶ ἀναπτύξεως τῆς χώρας του.

Ὑπῆρξε σιωπηρὸς καὶ εὐγενὴς συνεργάτης κάθε δημιουργικῆς προσπαθείας ποὺ ἀφεώρα τὸν τόπον γενικῶς καὶ πρωτεργάτης εἰς πλείστας ὅσας προσπαθείας ἀφεώρουν τὴν τεχνικὴν καὶ οἰκονομικὴν παιδείαν εἰδικώτερον.

Τοῦτο πολλὰς πικρίας μέχρι σήμερον τοῦ ἐπεφύλαξε καὶ παρέμεινεν εἰς τὸν τόπον του μόνον λόγῳ τοῦ προσωπικοῦ του ἤθους καὶ τῆς ἀδαμάστου θελήσεως ποὺ χαρακτηρίζει τοὺς ἱκανοὺς καὶ γενναίους.

Θὰ ἦτο ξένον πρὸς τὴν οὐσίαν τῶν ἀνωτέρω ἐὰν ἐσιώπων, ἐγώ, ὡς πρὸς τὴν ὑπεύθυνον συνεργασίαν τοῦ κ. Α. Παπανδρέου μετὰ τῶν ὑπευθύνων τοῦ O.E.C.D., ὡς καὶ πρὸς τὸ γεγονὸς τῆς λίαν ἀποτελεσματικῆς συνεργασίας ἣν οὗτος εἶχεν μετὰ τῶν κ. κ. Μάντισον καὶ Πίκοκ μετὰ τὴν ἐπὶ διήμερον ἐνταῦθα παραμονὴν τούτων.

Εἶναι ἐπίσης γεγονὸς ὅτι τῇ προσωπικῇ παρεμβάσει τοῦ κ. Α. Παπανδρέου ἡ διαταγὴ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐπιλογῆς χώρου ἐγκαταστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, ἧς εἶχεν ὁρισθῆ πρόεδρος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας, ἐχαρακτηρίσθη ἀπόρρητος καὶ αἱ ἐργασίαι ταύτης ἠτόνησαν προσωρινῶς διὰ νὰ μὴν ταυτισθοῦν αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι μετὰ τοῦ ἐπικειμένου ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, εἰς ὃν θὰ συμμετεῖχε προσωπικῶς.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν «συμφωνίαν Κυρίων» ἥτις ἐζητήθη παρὰ τῆς ΥΠΑΠ (καὶ οὐχὶ παρὰ τοῦ O.E.C.D.), ἐπιθυμοῦμεν ἐνταῦθα νὰ ἐξάρωμεν τὴν μεγαλειώδη ἐν προκειμένῳ ἀντιπαράκρισιν ὑμῶν ὅσον καὶ τῶν ἄλλων ἐγκρίτων συναδέλφων σας, ὡς καὶ ὅλων τῶν συμμεθεξάντων, ἀνεξαιρέτως προσωπικοῦ πολιτικοῦ φρονήματος ἢ τοποθετήσεως κατὰ τὴν ἐκλογικὴν μάχην, κυρίως δὲ διότι δι' αὐτῆς συνετελέσθη σημαντικὸν ἔργον καὶ ἀπεφεύχθη ἡ τρῶσις τοῦ εὐγενοῦς φιλοτίμου τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων διότι ἐν τῇ οὐσίᾳ οὐδέποτε ὁ Ο. Ε. C. D. ἔθεσε θέμα Ἰωαννίνων ἢ Πατρῶν ἀλλὰ ἐνισχύσεως τῶν ὑφισταμένων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων ἢ δημιουργίας νέου Πανεπιστημίου εἰς Πάτρας.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν τι ἡ δημιουρ-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Νικᾶ ἡ ἀλήθεια τῆς «ΗΜΕΡΑΣ»

Εἰς τὸ θέμα Καραμπούλη

Ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑπ' ἀριθ. 14144)1964 τηλεγραφικὴ ἀναφορὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν Πατρῶν κ. Γεωργ. Δημητριάδη, διὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ κ. Καραμπούλη εἰς βάρος τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου, ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΠΛΗΡΩΣ ὅσα σχετικῶς ἀνέγραψεν «Η ΗΜΕΡΑ». Καὶ μάλιστα, τὰ ΕΠΑΥΞΑΝΕΙ, διότι ἡμεῖς ὑπήρξαμεν, ὡς προτιμῶμεν, μετριοπαθεῖς. Ἰδοὺ ἡ ἀντιπαράθεσις τῶν ὅσων ἐγράψαμεν ἡμεῖς καὶ ὅσων ἀνέφερεν ὡς πόρισμά του, κατόπιν ἐνόρκου ἀνακρίσεως, ὁ κ. Εἰσαγγελεύς:

"Η ΗΜΕΡΑ,, Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

«Ὅταν ὁ κ. καθηγητὴς ἐξῆλθε τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου, ἀνηρπάγη ὑπὸ ἐνθουσιώντων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐσήκωσαν στὰ χέρια καὶ τὸν μετέφεραν εἰς τὴν πλατεῖαν, ὅπου ἀνέμενε τὸ αὐτοκίνητόν του».

«Ὁ κ. Καραμπούλης, κ α κ ῶ ς ἐ κ τ ι μ ή σ α ς τὴν κατάστασιν καὶ πιστεύσας ὅτι ἐπρόκειτο περὶ διαδηλώσεως...».

«Ἤρπασε δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν του ἀπὸ τὰ πέτα τὸν κ. Παπανδρέου».

«Εἰς ὀργίλον τόνον».

«Εἶπεν: Αὐτὸ ποὺ κάνεις εἶναι διαδήλωσις. Θὰ στείλω ἀστυνομικὴν δύναμιν νὰ σᾶς τ σ α κ ί σ ω».

«Ἡ ὑπαιτιότης ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν ἀ π ο λ έ σ α ν τ α τ ὴ ν ψ υ χ ρ α ι μ ί α ν τ ο υ».

«Περατωθεισῶν τῶν ὁμιλιῶν τῶν ὑποψηφίων, τὸ πλῆθος εἰσώρμησεν ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ κέντρου, ἀφήρπασε τὸν ὑποψήφιον κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου, ὃν περιέφερεν εἰς τὸν ἔξωθι τούτου χῶρον».

«Τὸ πλῆθος διελύετο καὶ διέρρεε πρὸς τὰς παρόδους».

«Συνέλαβε τὸν κ. Παπανδρέου διὰ τῶν χειρῶν του ἐ κ τ ῶ ν ἐ π ι σ τ η θ ί ω ν τοῦ ἐπενδύτου».

«Ἐν ἐξάλλῳ καταστάσει».

«Σ ε ί ω ν αὐτὸν εἰς ἔντονον ὕφος εἶπεν «ἠγεῖσθε διαδηλώσεως, αἱ διαδηλώσεις εἶναι παράνομοι, θὰ σᾶς τ σ α κ ί σ ω».

«Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἀ π ω λ έ σ α ν τ ο ς τ ὴ ν ψ υ χ ρ α ι μ ί α ν του εἶναι ἀδικαιολόγητος. Οὐδεὶς φόβος διαταράξεως τῆς τάξεως ὑφίσταται».

ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι ἡ «Η ΗΜΕΡΑ» λέγει τὴν ἀλήθειαν καὶ ΤΟΛΜΑ νὰ τὴν λέγῃ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.

Ἄξιος σταυροῦ προτιμήσεως

Ο κ. ΤΑΣΗΣ ΔΡΟΥΛΙΑΣ

ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας ἔχων εἰς τὸ ἐνεργητικόν του ἑναπαρελθὸν πλήρους δράσεως.

Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἔργου τοῦ κ. Δρούλια ἐγένετο διὰ τῆς ἐκλογῆς του ἐπὶ τέσσαρας βουλευτικὰς περιόδους. Ἐπιβάλλεται νὰ ἐπαναληφθῇ ἐπιβλητικῶς ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ ἥλιος τῆς δημοκρατίας ἀνατέλλει

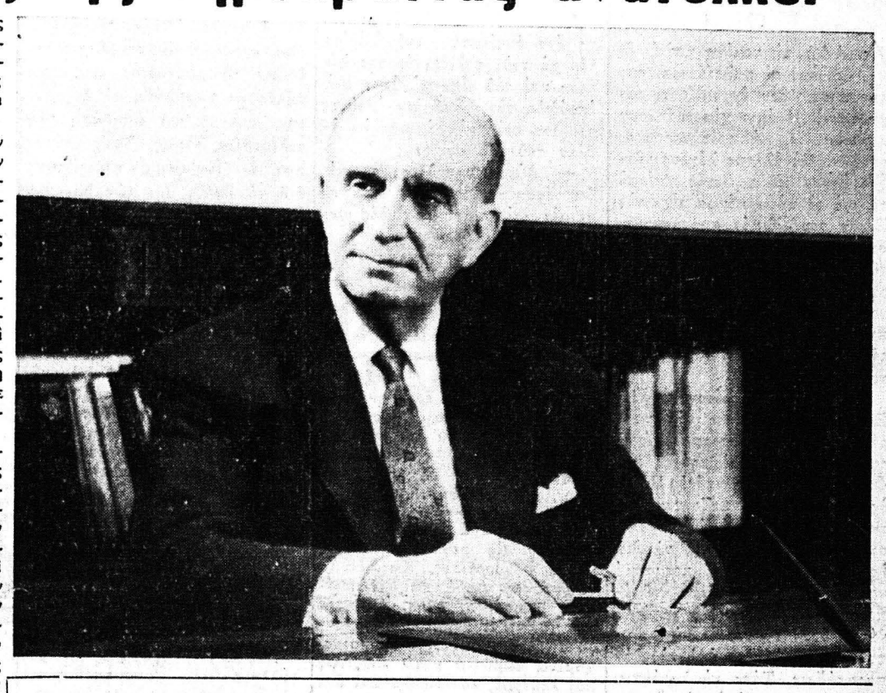

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Παπανδρέου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν σημερινῶν ἐκλογῶν ἀπευθύνει πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ κάτωθι διάγγελμα:

«Χριστὸς Ἀνέστη. Μὲ τὸν προχθεσινὸν καταπληκτικὸν πάνδημον συναγερμὸν τῆς πρωτευούσης, ὁ ὁποῖος ἦλθε κατόπιν ὑπὸ τὰς θριαμβευτικὰς ἐκδηλώσεις ὁλοκλήρου τῆς χώρας εἶναι βέβαιον πλέον ὅτι σήμερον ἑορ